

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 21 sierpnia 2019 roku Dyrektor Wojskowego Biura Emerytalnego w Ł. w oparciu o przepis art. 31 i art. 15, 15a i art. 41 ust. 2 ustawy z dnia 10.12.1993 roku o zaopatrzeniu emerytalnym żołnierzy zawodowych oraz ich rodzin (Dz. U. z 2019 r. poz. 289 t.j. z późn. zm.) w związku z § 26 ust. 1 rozporządzenia Ministra Obrony Narodowej z dnia 10 lutego 2012 r. w sprawie trybu postępowania i właściwości organów w sprawach zaopatrzenia emerytalnego żołnierzy zawodowych oraz uprawnionych członków ich rodzin (Dz. U. z 2019 r., poz. 2107) przyznał W. Ż. prawo do emerytury wojskowej.

Do obliczenia świadczenia przyjęto, że suma okresów pełnienia służby przez wnioskodawcę na misjach stabilizacyjnych wyniosła 2 lata, 7 miesięcy i 29 dni. W myśl obowiązujących przepisów przyjęto, że zwiększenie z tego tytułu przysługuje ubezpieczonemu w wysokości 16,00 %. Wskaźnik podstawy wymiaru emerytury wyniósł 73,39 % a wysokość świadczenia 4.586,85 zł brutto miesięcznie.

/decyzja z dnia 21 sierpnia 2019 roku k. 48 verte – 49 akt (...)/

Odwołanie od w/w decyzji złożył W. Ż. wnosząc o zmianę zaskarżonej decyzji i ponowne przeliczenie procentowego wymiaru emerytury wojskowej i podwyższenie emerytury o 0,5 % za każdy rozpoczęty miesiąc pełnienia służby w strefie działań wojennych tj. do 20 %.

W uzasadnieniu odwołania skarżący wskazał, że decyzja z dnia 21 sierpnia 2019 roku jest sprzeczna z § 4 ust. 1 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 15 lipca 2011 r. w sprawie szczegółowych warunków podwyższania emerytury wojskowej co w konsekwencji doprowadziło do niewłaściwego przeliczenia procentowego wymiaru emerytury wojskowej za okres pełnienia służby w strefie działań wojennych w Polskich Kontyngentach Wojskowych w składzie Międzynarodowych Sił Stabilizacyjnych z udziałem Sił Zbrojnych Rzeczypospolitej Polskiej. Odwołujący zwrócił uwagę, że zgodnie z § 4 ust.1 wskazanego aktu prawnego, emeryturę podwyższa się o 0,5 % podstawy wymiaru za każdy rozpoczęty miesiąc pełnienia służby. Natomiast Dyrektor Wojskowego Biura Emerytalnego obliczył wysługę emerytalną sumując poszczególne okresy i zamieniając sumę dni na miesiące, przyjmując, że miesiąc to 30 dni kalendarzowych.

/odwołanie z dnia 29 sierpnia 2019 roku k. 3 – 3 verte/

W odpowiedzi na odwołanie z dnia 23 września 2019 roku Dyrektor Wojskowego Biura Emerytalnego w Ł. wniósł o jego oddalenie, podtrzymując argumentację przedstawioną w zaskarżonej decyzji.

/odpowiedź na odwołanie z dnia 23 września 2019 roku k. 9 – 9 verte/

Sąd Okręgowy ustalił następujący stan faktyczny:

Wnioskodawca W. Ż. urodził się w dniu (...). Pełnił czynną służbę wojskową od dnia 2 czerwca 1999 roku.

/okoliczność bezsporna, a nadto świadectwo służby k. 9 akt (...)/

Wnioskodawca pełnił służbę w Polskim Kontyngencie Wojskowym w Składzie Międzynarodowych Sił Stabilizacyjnych w Republice Iraku w okresie od dnia 21 stycznia 2004 roku do dnia 23 lipca 2004 roku- **czyli 7 miesięcy** oraz od dnia 29 lipca 2007 roku do dnia 3 lutego 2008 roku - **czyli 8 miesięcy**.

/zaświadczenie z lipca 2004 roku k. 18 akt (...), zaświadczenie z dnia 27 stycznia 2008 roku k. 19 akt (...)/

Następnie W. Ż. pełnił służbę w Polskim Kontyngencie Wojskowym w Islamskiej Republice Afganistanu w okresie od dnia 24 kwietnia 2009 roku do dnia 18 października 2009 roku – **czyli 7 miesięcy**, od dnia 17 kwietnia 2011 roku

do dnia 22 października 2011 roku - **czyli 7 miesięcy** oraz od dnia 27 września 2012 roku do dnia 15 maja 2013 roku – **czyli 9 miesięcy**.

/zaświadczenie z dnia 18 października 2009 roku k. 20 akt (...), zaświadczenie z dnia 22 października 2011 roku k. 21 akt (...), rozkaz dzienny nr Z-115/13 akt (...)/

Wnioskodawca został zwolniony ze służby wojskowej w dniu 30 czerwca 2019 roku, w chwili zwolnienia posiadał stopień wojskowy zastępcy dowódcy plutonu – dowódcy drużyny.

/okoliczność bezsporna, rozkaz personalny nr 10 k.30 akt (...), świadectwo służby k. 9 akt (...)/

W dniu 8 lipca 2019 roku wnioskodawca złożył w (...) wniosek o ustalenie uprawnień do emerytury wojskowej.

/wniosek o emeryturę z dnia 8 lipca 2019 roku k. 1-4 akt (...)/

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

W świetle zebranego w sprawie materiału dowodowego odwołanie W. Ż. zasługuje na uwzględnienie.

Z dokonanych ustaleń wynika, że wnioskodawca pełnił służbę w strefie działań wojennych w Polskich Kontyngentach Wojskowych w składzie Międzynarodowych Sił Stabilizacyjnych z udziałem Sił Zbrojnych Rzeczypospolitej Polskiej:

- w Republice Iraku w okresach, uznanych za strefę działań wojennych:

1. od dnia 21 stycznia 2004 roku do dnia 23 lipca 2004 roku- 7 miesięcy;
2. od dnia 29 lipca 2007 roku do dnia 3 lutego 2008 roku - 8 miesięcy;

- w Islamskiej Republice Afganistanu w okresach, uznanych za strefę działań wojennych:

1. od dnia 24 kwietnia 2009 roku do dnia 18 października 2009 roku– 7 miesięcy,
2. od dnia 17 kwietnia 2011 roku do dnia 22 października 2011 roku - 7 miesięcy;
3. od dnia 27 września 2012 roku do dnia 15 maja 2013 roku – 9 miesięcy;

Czyli łącznie 38 miesięcy.

Przedmiotem sporu w niniejszej sprawie była zasadność domagania się przez wnioskodawcę podwyższenia podstawy wymiaru świadczenia emerytalnego (emerytury wojskowej) o 4 % z tytułu pełnienia służby w strefie działań wojennych do 20 % w miejsce 16 %.

Zasady ustalenia podstawy wymiaru emerytury z tytułu służby wojskowej reguluje art. 15 ustawy z dnia 10 grudnia 1993 r. o zaopatrzeniu emerytalnym żołnierzy zawodowych oraz ich rodzin (Dz. U. z 2020 r. poz. 586 j.t. z późn. zm.).

Zgodnie z przepisami art. 15 ust. 3 ww. ustawy, emeryturę podwyższa się o 0,5% podstawy wymiaru za każdy rozpoczęty miesiąc pełnienia służby na froncie w czasie wojny lub w strefie działań wojennych.

Jak przyjmuje judykatura, **w przypadku służby w strefie działań wojennych każdy rozpoczęty miesiąc służby powoduje podwyższenie podstawy wymiaru świadczenia, niezależnie od tego, ile dni w tym miesiącu służba była pełniona**, co nie stanowi naruszenia art. 15 ust 3 ustawy o zaopatrzeniu emerytalnym żołnierzy zawodowych oraz ich rodzin (t.j. Dz. U. z 2013 r. poz. 666) oraz § 4 rozporządzenia Rady Ministrów w sprawie szczegółowych warunków podwyższania emerytur wojskowych (Dz. U. z 2004 r. Nr 67, poz. 618 z późn. zm.) (vide wyroki Sądu Apelacyjnego w Białymstoku: z dnia 2 grudnia 2014 r., III AUa 898/14, oraz z dnia 29 października 2014 r., III AUa 756/14).

Z kolei § 4 ust. 1 punkt 2 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 15 lipca 2011 r. w sprawie szczegółowych warunków podwyższania emerytur wojskowych (Dz. U. z 2011 r. Nr 159, poz. 946), stanowi, że emeryturę wojskową podwyższa się o 0,5% podstawy wymiaru **za każdy rozpoczęty miesiąc pełnienia** służby w strefie działań wojennych w polskich kontyngentach wojskowych wydzielonych z Sił Zbrojnych Rzeczypospolitej Polskiej lub przez kierowanych do pełnienia służby w tej strefie z polskich przedstawicielstw wojskowych oraz polskich zespołów łącznikowych przy organizacjach międzynarodowych i międzynarodowych strukturach wojskowych albo bezpośrednio z organizacji międzynarodowych, międzynarodowych struktur wojskowych i obcych jednostek wojskowych.

Zgodnie zaś z treścią § 26 ust 1 rozporządzenia Ministra Obrony Narodowej z dnia 10 lutego 2012 r. w sprawie trybu postępowania i właściwości organów w sprawach zaopatrzenia emerytalnego żołnierzy zawodowych oraz uprawnionych członków ich rodzin (Dz. U. z 2019 r., poz. 2107) przy obliczaniu wysługi emerytalnej sumuje się poszczególne okresy o jednakowym procentowym wskaźniku, obejmujące lata, miesiące i dni. Sumę dni zamienia się na miesiące, przyjmując za miesiąc trzydzieści dni kalendarzowych. Sumę miesięcy zamienia się na lata, przyjmując pełne 12 miesięcy za jeden rok. W końcowym podsumowaniu okresy niepełnych miesięcy nie są uwzględniane, z **wyjątkiem okresów, o których mowa w art. 15 ust. 3 ww. ustawy.**

Jak wynika ze stanowiska pozwanego organu, mającego odzwierciedlenie w dokumentach akt (...), wnioskodawcy z tytułu pełnienia służby w strefie działań wojennych przez okres 2 lat, 7 miesięcy i 29 dni podwyższono emeryturę wojskową o 16 % tj. za okresy służby tj. od dnia 21 stycznia 2004 roku do dnia 23 lipca 2004 roku, od dnia 29 lipca 2007 roku do dnia 3 lutego 2008 roku, od dnia 24 kwietnia 2009 roku do dnia 18 października 2009 roku, od dnia 17 kwietnia 2011 roku do dnia 22 października 2011 roku oraz od dnia 27 września 2012 roku do dnia 15 maja 2013 roku - łącznie zatem w oparciu o § 26 ust. 1 rozporządzenia wykonawczego dokonując zaokrąglenia sumy tych konkretnie okresów w wymiarze 31 miesięcy i 29 dni. Powyższe oznacza, zdaniem Sądu Okręgowego, iż organ w tym zakresie kierował się brzmieniem ww. § 26 ust. 1 zdanie czwarte rozporządzenia wykonawczego z uwzględnieniem zapisu, że "w końcowym podsumowaniu okresy niepełnych miesięcy nie są uwzględniane" - jednakże błędnie pomijając dalszą część tego zdania, tj. "z wyjątkiem okresów, o których mowa w art. 15 ust. 3 ww. ustawy". A zatem pozwany organ ustalił sumując wyłącznie konkretne okresy służby na froncie w czasie wojny lub w strefie działań wojennych ubezpieczonego (od dnia 21 stycznia 2004 roku do dnia 23 lipca 2004 roku, od dnia 29 lipca 2007 roku do dnia 3 lutego 2008 roku, od dnia 24 kwietnia 2009 roku do dnia 18 października 2009 roku, od dnia 17 kwietnia 2011 roku do dnia 22 października 2011 roku oraz od dnia 27 września 2012 roku do dnia 15 maja 2013 roku), iż wynosi ona 32 miesiące i 29 dni, po czym dopiero tak ustaloną już sumę w oparciu o art. 15 ust. 3 ustawy zaokrąglił w górę do pełnego miesiąca - uzyskując wynik 2 lata, 7 miesięcy i 29 dni a więc 32 miesiące, co w konsekwencji oznacza obliczenie wymiaru świadczenia z tytułu pełnienia służby na froncie podczas wojny lub w strefie działań wojennych na poziomie 16 %.

W powyższym zaś zakresie Sąd Okręgowy uznał, iż - w oparciu o zebrany w sprawie materiał dowodowy, którym dysponował organ przyznając mu emeryturę w sierpniu 2019 roku - ustalenie wymiaru świadczenia z tytułu pełnienia służby na froncie podczas wojny lub w strefie działań wojennych winno odbyć się w sposób odmienny, skutkujący ustaleniem wymiaru świadczenia w tym zakresie na poziomie 19 %. W oparciu bowiem o, cytowane wyżej, przepisy art. 15 ust. 3 ustawy w związku z § 4 ust. 1 punkt 2 rozporządzenia w związku z § 26 ust. 1 zdanie czwarte rozporządzenia wykonawczego, do ustalenia ubezpieczonemu wymiaru świadczenia z tytułu pełnienia służby na froncie podczas wojny lub w strefie działań wojennych należało uwzględnić nie tylko konkretne okresy służby na froncie w czasie wojny lub w strefie działań wojennych ubezpieczonego (od dnia 21 stycznia 2004 roku do dnia 23 lipca 2004 roku, od dnia 29 lipca 2007 roku do dnia 3 lutego 2008 roku, od dnia 24 kwietnia 2009 roku do dnia 18 października 2009 roku, od dnia 17 kwietnia 2011 roku do dnia 22 października 2011 roku oraz od dnia 27 września 2012 roku do dnia 15 maja 2013 roku) - **ale, co wynika z § 26 ust. 1 zdanie czwarte rozporządzenia wykonawczego, pełne miesiące takiej służby.** Zaliczeniu podlegać więc prawidłowo powinny okresy od dnia 1 stycznia 2004 roku do dnia 31 lipca 2004 roku, od dnia 1 lipca 2007 roku do dnia 28 lutego 2008 roku, od dnia 1 kwietnia 2009 roku do dnia 31 października 2009 roku, od dnia 1 kwietnia 2011 roku do dnia 31 października 2011 roku oraz od dnia 1 września 2012 roku do dnia 31 maja 2013 roku - co łącznie daje 3 lata i 2 miesiące, a więc 38 miesięcy. Powyższe obliczenie powoduje wzrost liczby miesięcy pełnienia służby o 6 miesięcy, co w kontekście przelicznika 0,5% za każdy miesiąc (art. 15 ust. 3) oznacza, iż

podstawa wymiaru świadczenia z tytułu pełnienia służby na froncie podczas wojny lub w strefie działań wojennych dla ubezpieczonego powinna zostać ustalona na poziomie 3 punktów procentowych wyżej, niż to miało miejsce. **Zasadne więc było podwyższenie podstawy wymiaru świadczenia o 3 % z tytułu pełnienia służby w strefie działań wojennych do 19 % w miejsce 16 %.**

Zaskarżona aktualnie, decyzja, została wydana z naruszeniem przepisów art. 15 ust. 3 ustawy z dnia 10 grudnia 1993 r. o zaopatrzeniu emerytalnym żołnierzy zawodowych oraz ich rodzin, § 4 ust. 1 pkt 2 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 15 lipca 2011 r. w sprawie szczegółowych warunków podwyższania emerytur wojskowych oraz § 26 ust. 1 rozporządzenia Ministra Obrony Narodowej z dnia 10 lutego 2012 r. w sprawie trybu postępowania i właściwości organów w sprawach zaopatrzenia emerytalnego żołnierzy zawodowych oraz uprawnionych członków ich rodzin.

W świetle poczynionych rozważań Sąd Okręgowy, na podstawie art. 477¹⁴ § 2 k.p.c., zmienił zaskarżoną decyzję i orzekł jak w punkcie 1 sentencji wyroku.

W pozostałym zaś zakresie, tj. odnośnie żądania przez wnioskodawcę podwyższenia podstawy wymiaru świadczenia o 4 % z tytułu pełnienia służby w strefie działań wojennych do 20 %, odwołanie było bezzasadne. Podwyższenie podstawy wymiaru emerytury na wskazanym poziomie jest wynikiem błędu matematycznego w przeliczeniu świadczenia dokonany przez ubezpieczonego, gdyż iloczyn 0,5% x 38 miesięcy (3 lata i 2 miesiące – prawidłowo przyjęte okresy) wynosi 19 % a nie 20 %.

Mając powyższe na uwadze Sąd Okręgowy w Łodzi na mocy art. 477¹⁴ § 1 k.p.c., oddalił w tej części odwołanie W. Ż. uznając je za niezasadne.

ZARZĄDZENIE

Odpis wyroku z uzasadnieniem doręczyć pełnomocnikowi organu rentowego .

28 V 2020 roku.